

"Zij vertrouwde op God en hoopte op blijvend geluk na de dood"

Dankbaar houden wij vast in onze herinnering

Annie Evering
(Johanna Gesina)

Zij werd geboren te Losser op 6 april 1931 en was meer dan 50 jaar gelukkig getrouwd met Walter Grevinga te Overdinkel.

Met haar man naast zich, temidden van haar gezin en familieleden ontving zij in het ziekenhuis te Enschede het Sacrament der Ziekenzalving op 7 oktober 2001. De hechte familieband was vooral op dat moment intens voelbaar. Zij overleed enkele uren daarna. Na een plechtige Eucharistieviering met uitvaart in de Gerardus Majellakerk te Overdinkel is zij gecremeerd te Enschede op 11 oktober.

Een halve eeuw lang heeft Annie aan de Kerkhofweg 144 lief en leed met pa gedeeld. Hun beide kinderen Staas en Marianne maakten hen zielsgelukkig. Ook schoondochter en-zoon en beide kleinkinderen Martine en Sandra kregen een bijzondere plaats in haar hart. De laatste jaren ging haar gezondheid achteruit, maar niemand merkte dat duidelijk, want haar pijngrens lag erg hoog. Ze was een sterke vrouw, met een groot incasseringsvermogen en de meeste tijd vol optimisme. Haar toestand was ernstiger dan we aanvankelijk dachten. De laatste week ging alles heel snel

zienderogen bergafwaarts. Ze vroeg bewust om de Ziekenzalving. De suikerziekte, de amputatie eerst van een teen en daarna van haar linkerbeen, waren voor haar teveel. Ma klaagde echter niet om ons allen maar vooral pa te sparen. Ze leefde mee met het wel en wee van anderen en miste buurvrouw Neeltje na haar dood heel erg. De behuizing, de bovenverdieping, was aanvankelijk in de vijftiger jaren, heel krap. Het was een en al behelpen. Pa en Ma werkten beiden keihard om het hoofd boven water te houden. Het tragische ongeluk van ma zette 'n domper op veel geluk. De lange ziekenhuisopname, de schijnbaar eindeloze revalidatieperiode, de vele 'ups en downs' maakte de gezinsband des te sterker en hechter. Ze was ondanks alles, of misschien juist vanwege alle levenservaringen, 'n dankbaar mens. " Ik heb een goed leven gehad ", zei ze de laatste tijd vaak.

"Ma, wij danken je voor je leven van opoffering en toewijding aan ons. Je bent nu verlost uit je lijden. We kunnen je niet meer aanraken, maar je liefde zullen we altijd blijven voelen. Je was heel bijzonder, heel gewoon, gewoon een heel bijzonder mens. Niemand weet wat je hebt doorstaan, vol goede moed ben je steeds door het leven gegaan. Al jouw liefde heb je ons gegeven, met die herinnering zullen wij verder leven. Rust in vrede bij God, de gever van alle goeds, ook van jouzelf aan ons. Dank voor alles "

Voor uw bliken van medeleven tijdens haar ziekte en na het overlijden van Annie, Ma en Oma, zeggen wij u dank.

Familie Grevinga
(Staas, Mini, Marianne, Hein, Martine, Björn, Sandra en Robert)